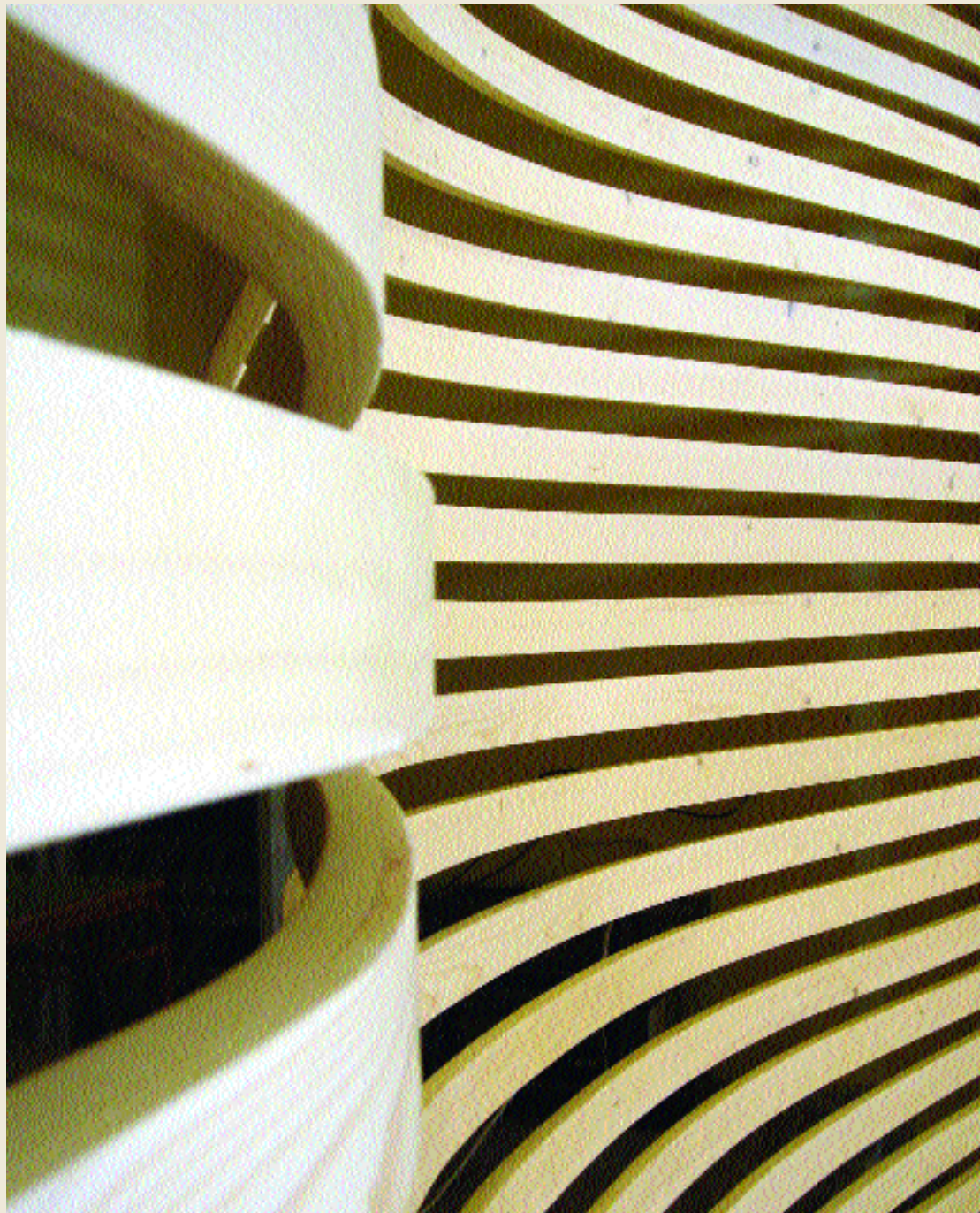

Αισθητική ανανέωση χώρου με τη χρήση του σχεδιασμού

Του Αθανάσιου Μπάμπαλη

Είναι πολλές οι φορές που ένας βιομηχανικός σχεδιαστής καλείται να δημιουργήσει όχι μόνο ένα όμορφο αντικείμενο, αλλά ένα όμορφο και πιο ευχάριστο περιβάλλον, να λειτουργήσει δηλαδή ως διαμορφωτής χώρων. Μια τέτοια περίπτωση είναι αυτή που παρουσιάζεται στο ακόλουθο άρθρο.

Η εργασία του βιομηχανικού σχεδιαστή είναι κυρίως να δίνει το σχήμα ή την εμφάνιση σε βιομηχανικά προϊόντα μερικές φορές όμως καλείται να διαμορφώσει αισθητικά έναν χώρο μέσα από τη δημιουργία μιας πρωτότυπης κατασκευής. Και στις δυο περιπτώσεις θα πρέπει να λάβει υπ' όψη του τον τρόπο παραγωγής και τις ανάγκες ή απαιτήσεις των χρηστών. Το παρόν άρθρο θα πραγματευτεί τη δεύτερη περίπτωση που αφορά την υλοποίηση μιας κατασκευής που πέρα από τη χρηστική της αξία η παρουσία της είχε αισθητικό ρόλο.

Ο Διευθυντής του παραρτήματος Καρδίτσας του Τ.Ε.Ι. Λάρισας, κος Στέργιος Βέργος, κάλεσε το βιομηχανικό σχεδιαστή και συνεργάτη του ΤΕΙ κύριο Θανάση Μπάμπαλη να καταθέσει μια δημιουργική πρόταση για αναδιαμόρφωση εσωτερικού χώρου της κυρίας εισόδου του κτιρίου διοίκησης του παραρτήματος.

Η πρόταση αυτή για περαιτέρω αισθητική βελτίωση του χώρου της εισόδου πέρα από την ιδιαίτερη χαρά που έδωσε στο σχεδιαστή, καθώς είναι καθηγητής της σχολής, έδωσε την ευκαιρία να βελτιωθεί αισθητικά ένα οπτικά "στείρο" κομμάτι του χώρου που καθημερινά επισκέπτονταν τόσο ο ίδιος όσο και συνάδελφοί του.

Το κτίριο του Τμήματος Δασοπονίας είναι το παλαιότερο κτίριο του παραρτήματος Καρδίτσας και αυτό που στεγάζει τη διεύθυνση ολόκληρου του παραρτήματος. Μέχρι πρόσφατα, απέναντι από την κύρια είσοδο του κτιρίου, όπως φαίνεται στην **εικόνα 1** υπήρχε μια ξύλινη κατασκευή με γυαλί και μία πόρτα η οποία προστάτευε τις διάφορες ηλεκτρονικές συσκευές που υπάρχουν στο χώρο αυτό. Ο σκοπός της πρότασης, το ζητούμενο, ήταν να αντικατασταθεί αυτή η ξύλινη κατασκευή βελτιώνοντας αισθητικά το χώρο της εισόδου για όλους (επισκέπτες ή καθημερινούς χρήστες) αντικατοπτρίζοντας έτσι τις ικανότητες των σχολών του Παραρτήματος Καρδίτσας συνολικά.

Η ΙΔΕΑ

Η πρόταση δεν περιελάμβανε περιορισμούς, γενικές ή ειδικές κατευθυντήριες γραμμές οπότε δόθηκε στο σχεδιαστή η ελευθερία να δημιουργήσει ό,τι ήθελε κατά την κρίση του.

Πρώτο στάδιο είναι η εύρεση "οράματος". Αρχικά δημιουργήθηκε μια λίστα με θέματα που θα έπρεπε να τονιστούν στην εν λόγω ιδέα-κατασκευή, καταλήγοντας μετά από σκέψη στα παρακάτω:

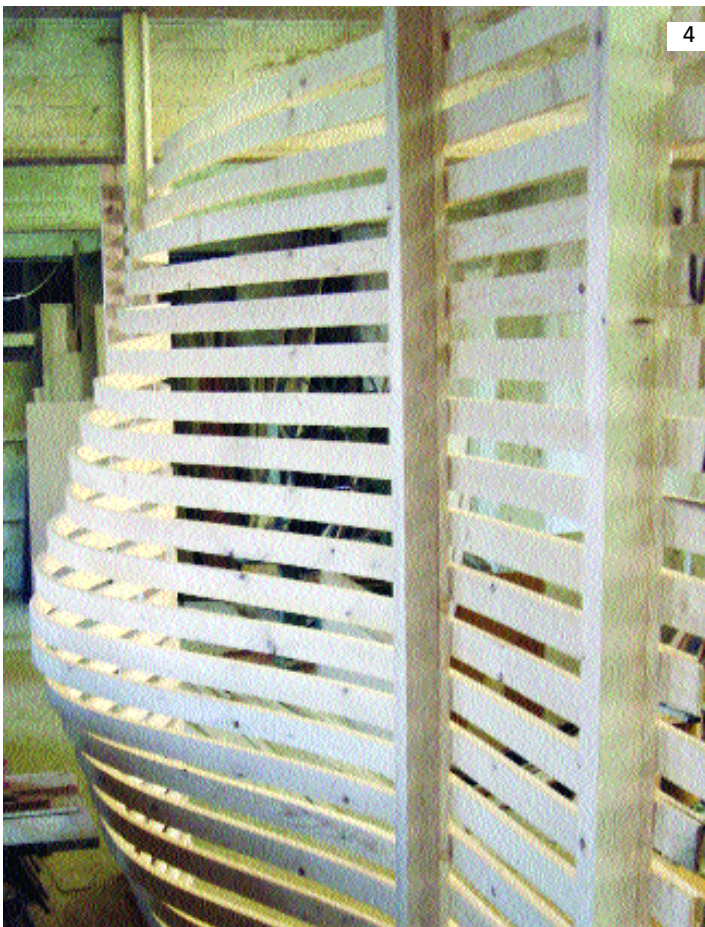
- η κατασκευή έπρεπε να αντικατοπτρίζει τις ικανότητες του παραρτήματος Καρδίτσας
- το κομμάτι του χώρου όπου υπάρχουν οι ηλεκτρονικές συσκευές θα κλεινόταν στεγανά με γυψοσανίδα μέχρι επάνω
- ως εμφανές υλικό κατασκευής έπρεπε να

Εικ. 1. Ο χώρος της εισόδου πριν

Εικ. 2 . Η είσοδος μετά τη διαμόρφωσή της

παραμένει το φυσικό ξύλο, το οποίο είναι το κύριο επιστημονικό πεδίο των δύο τμημάτων του παραρτήματος που χρησιμοποιούν το κύριο

- θα έπρεπε να τονιστούν οι ιδιότητες αυτού του υλικού με ένα ιδιαίτερο τρόπο

- η κατασκευή θα έπρεπε -κατά προσωπική εκτίμηση του σχεδιαστή- να καλύψει ολόκληρο το ύψος του ανοίγματος (4,5 μέτρα)

- η παραγωγή του θα έπρεπε να είναι εφικτή από το Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου ή από κάποια εταιρεία της Καρδίτσας

Έχοντας ως βάση τα παραπάνω ξεκίνησε η διαδικασία σχεδιασμού και ύστερα από πολλή σκέψη, σχέδια και ιδέες δημιουργήθηκε μια πρόταση (εικ. 5, 6).

Η ιδέα ήταν η εξής: κάλυψη όλο του ύψους του ανοίγματος με οριζόντιες "λωρίδες" ξύλου, οι οποίες στα άκρα (επάνω και κάτω) θα ήταν ευθύγραμμες αλλή σιγά σιγά και προχωρώντας προς το κέντρο θα άλληζαν σχήμα και θα γινόταν όλο και πιο έντονα καμπυλόγραμμες. Το μέγιστο της καμπυλότητας θα βρισκόταν στο κέντρο όπου το ξύλο θα καμπύλωνε προς τα πίσω σχεδόν κατά ένα μέτρο βάθος. Η πόρτα θα ήταν μέρος αυτής της κατασκευής. Αυτό θα έδινε την εντύπωση ότι οι ξύλινες λωρίδες παραμορφώθηκαν από μία σύγκρουση με ένα σφαιρικό αντικείμενο. Το όλο σχέδιο τονίζει την πλαστικότητα του ξύλου που είναι και μια από τις σημαντικότερες ιδιότητές του. Πίσω από αυτή την κατασκευή θα χτιζόταν ένας τοίχος από γυψοσανίδα που θα προστάτευε τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό που υπάρχει εκεί.

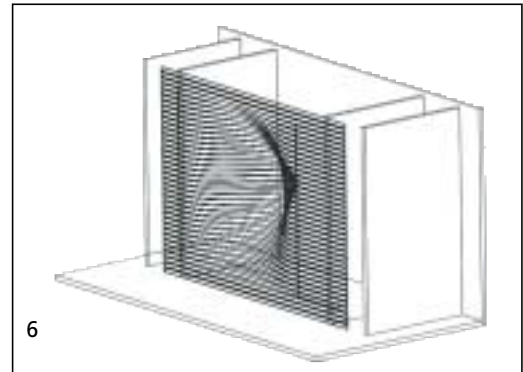
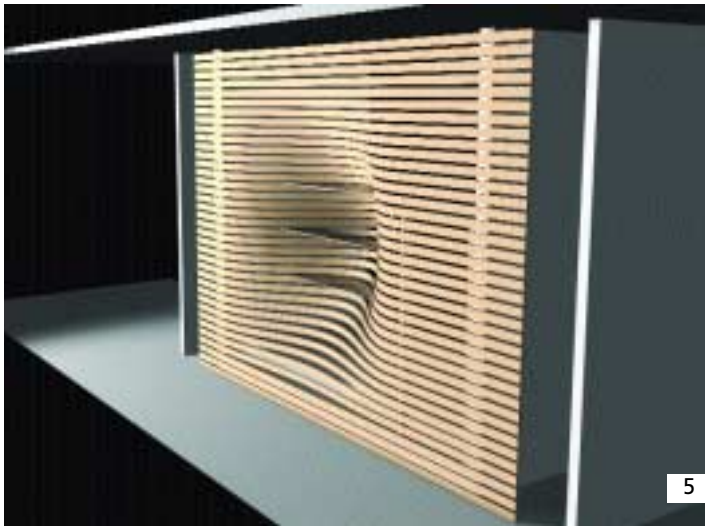
Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Αφού η πρόταση παρουσιάστηκε και εγκρίθηκε από τους υπεύθυνους ξεκίνησε το στάδιο παραγωγής της. Το όλο έργο επιλέχθηκε να κατασκευαστεί από επικολητό ξύλο, δηλαδή κάθε μία τελική λωρίδα θα αποτελείτε από τρεις, μικρότερες σε πάχος λωρίδες, οι οποίες θα συγκολληθούν μεταξύ τους σε καλούπι.

Τα καλούπια θα κατασκευάζονταν από πλάκες MDF οι οποίες θα είχαν κοπεί στο επιθυμητό σχήμα. Υπολογίστηκε δε ότι θα χρειαζόταν 17 διαφορετικά καλούπια. Στο τέλος όλες οι λωρίδες θα συνδέονταν σε πέντε κάθετες δοκούς οι οποίες με τη σειρά τους, θα συνδέονταν στην τοιχοποιία (εικ. 3,4).

Παρόλο που η παραγωγή της όλης κατασκευής θα ήταν εφικτή από το Τμήμα Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου τελικά αποφασίστηκε να ανατεθεί εξωτερικά της σχολής, λόγω μεγάλου χρόνου απασχόλησης που θα χρειαζόταν να χρησιμοποιηθεί το Εργαστήριο του Τμήματος, δυσχερώνοντας τη λειτουργία του. Μετά από αρκετή έρευνα και συζητήσεις με τις

Εικ. 3,4. Κατά τη διάρκεια της κατασκευής

πιθανές εταιρείες της περιοχής η εταιρεία "Επιπλο Γαλαγάλης" προσφέρθηκε να παράξει το έργο αυτό στην επιθυμητή τιμή.

Κατά την παραγωγή έγιναν πειράματα με διαφορετικά είδη ξύλου και τελικά αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθεί ξύλο ελάτης, που είναι τοπικό είδος ξυλείας και επίσης συμφωνούσε χρωματικά με την επιθυμία του σχεδιαστή. Μετά από μερικές εβδομάδες έγινε η πρώτη συναρμολόγηση της κατασκευής στο εργαστήριο της εταιρείας και τα αποτελέσματα ήταν άκρως εντυπωσιακά!

Η τελική εγκατάσταση του αντικείμενου στο χώρο του ΤΕΙ πραγματοποιήθηκε το Πάσχα του έτους 2008 (εικ. 2, 7). Είναι ενδιαφέρον το γεγονός ότι η κατασκευή φαίνεται σχεδόν επίπεδη όταν εισέρχεται κανείς στο κτίριο. Ο παρατηρητής καταλαβαίνει και εκτιμά την καμπυλότητα αργότερα, όταν προσέξει την κατασκευή καλύτερα.

Μέσω του σχεδιασμού ο συγκεκριμένος χώρος απέκτησε μια κατασκευή που όχι μόνο έχει λειτουργική και αισθητική αξία αλλά και συμβολική, καθώς είναι κατασκευασμένη από ένα υλικό, το ξύλο, που είναι το αντικείμενο των σχολών που στεγάζονται εκεί. Ας μην ξεχνάμε πως η συμβολική αξία κάποιων προϊόντων σχεδιασμού ενισχύουν την εικόνα του ακόμα περισσότερο. **E**

Ο κος Θανάσης Μπάμπης (ΜΑ RCA) είναι βιομηχανικός σχεδιαστής και Καθηγητής εφαρμογών του Τμήματος Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου του Τ.Ε.Ι. Λάρισας, παράρτημα Καρδίτσας (www.wfdt.teilar.gr).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θερμές ευχαριστίες στους κ.κ. Στέργιο Βέργο Διευθυντή Παραρτήματος, Ιωάννη Παπαδόπουλο Προϊστάμενο Τμήματος Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου, Νικόλαο και Αλέξανδρο Γαλαγάλη, καθώς και τον Αθανάσιο Νασιάκο για την υποστήριξή τους.

Εικ. 5,6. Τα τελικά σχέδια

Εικ. 7. Το έργο ολοκληρωμένο

